

พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนา

ว่าด้วย

การปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช

เปาโล – สังฆราช – ผู้รับใช้แห่งผู้รับใช้ทั้งหลาย

ของ

พระเป็นเจ้า

ร่วมกับ

บรรดาพระปิตาจารย์แห่งสภาสังคายนา

เพื่อเป็นที่ระลึกตลอดไป

(*Perfectae Caritatis*)

1. อาร์มภบท

๑. ในสังฆธรรมนูญ เรื่อง “ พระศาสนจักร “ สภาสังคายนา ชี้ให้เห็นแล้วว่า การแสวงหาความรักอันสมบูรณ์โดยปฏิบัติตามข้อแนะนำแห่งพระวรสารนั้นมีกำเนิด มาจากพระธรรมและพระฉบับของพระอาจารย์เจ้า ความรักสมบูรณ์นั่นเองก็เป็นเครื่องหมายอันเจิดจ้าถึงอาณาจักรสวรรค์ บัดนี้ สภาสังคายนามุ่งหมายที่จะกล่าวถึงชีวิตและวินัยของบรรดาสถาบันซึ่งมีสมาชิ กปฏิญาณจะรักษาพรหมจรรย์ ความยากจน และความเชื่อฟัง สภาสังคายนายังมุ่งหมายที่จะวางระเบียบช่วยสถาบันเหล่านั้นตามความต้องการ ของสมัยปัจจุบันอีกด้วย

ที่จริง นับตั้งแต่สมัยเริ่มแรกของพระศาสนจักรแล้ว มีบุรุษและสตรีที่ปลงใจติดตาม พระคริสตเจ้าด้วยใจอิสระจากสิ่งอื่นมากกว่า

และถือตามพระฉบับอย่างใกล้ชิด มากกว่า โดยปฏิบัติตามข้อแนะนำ แห่งพระวรสาร ต่างคนต่างดำเนินชีวิตอุทิศถวายแต่พระเป็นเจ้าตาม แบบที่ตนเองจะเลือก หลายคนได้รับการดลใจของพระจิต ก็ดำรงชีวิต อย่างโดดเด่น หรือตั้งคณะขึ้นมา คณะเหล่านี้ พระศาสนจักร ได้รับความยินดีและให้ความเห็นชอบเป็นทางการ ดังนี้ การณ์ก็เป็นไปตาม แผนการของพระเป็นเจ้า คือ มีคณะนักบวชมากมายหลายชนิดเกิดขึ้นมา ทำให้พระศาสนจักรได้รับความสะดวก โดยที่มีอุปกรณ์พร้อมสำหรับทำ กิจการดีทุกอย่าง (ดู ทธ.๓:๑๗) และพร้อมที่จะทำงานรับใช้พระเป็น เจ้า คือ การเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าขึ้น (ดู อฟ ๔ : ๑๖) ยิ่งกว่านั้น พระศาสนจักรยังปรากฏว่าตกแต่งด้วยพระพรนาประการ ของบรรดาบุตร งดงามเหมือนภริยาตกแต่งเพื่อสามร (วว. ๒๑ : ๒) นอกจากนั้นพระเป็นเจ้ายังสามารถเปิดเผยพระปรีชาญาณหลายประการ โดยทางพระ ศาสนจักรอย่างสะดวกยิ่งขึ้นด้วย (ดู อฟ. ๓ : ๑๐)

พระพรที่พระเป็นเจ้าประทานให้ แม้จะมีมากมายหลายอย่างก็จริง บรรดาผู้ที่พระเป็นเจ้าทรงเรียกให้มาปฏิบัติตามข้อแนะนำแห่งพระวร สาร และตอบสนองการเรียกนั้นอย่างสัตย์ซื่อก็ถวายตัวแต่พระเป็นเจ้า อย่างพิเศษ และติดตามพระคริสตเจ้าไปโดยตระหนักว่า พระองค์ทรง เป็นผู้บริสุทธิ์และยากจน (ดู มธ. ๘ : ๒๐ , ลก. ๙ : ๕๘) ทรงไถ่และทำ ให้มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ อาศัยความเชื่อฟัง จนยอมตายบนกางเขน (ดู ฟล. ๒ : ๘) บุคคลเหล่านี้ดำรงชีวิตเป็นพลีเพื่อพระคริสตเจ้าและพระกาย ของพระองค์คือพระ ศาสนจักรยิ่งที่ยิ่งมากขึ้น (ดู คล. ๑ : ๒๔) บุคคล เหล่านี้ถวายตนแต่พระคริสตเจ้าจนตลอดชีวิต และชิดสนิทกับพระองค์ ด้วยใจเร่าร้อนมากขึ้นเพียงไร ชีวิตของพระศาสนจักรก็อุดมสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น และยิ่งทำการแพร่ธรรมด้วยชีวิตชีวาและได้ผลดีมากขึ้นเพียงนั้น

เพื่อให้ชีวิตอันล้ำค่าที่อุทิศถวายแด่พระอัครบิดรปฏิบัติญาณถือข้อแนะนำแห่งพระวรสาร และภารกิจที่จำเป็นจะต้องทำในปัจจุบันนี้ เป็นคุณประโยชน์แก่พระศาสนจักรมากยิ่งขึ้น สภาสังคายนา จึงขอวางข้อบังคับดังจะกล่าวต่อไป ข้อบังคับเหล่านี้มุ่งหมายที่จะวางหลักการกว้าง ๆ สำหรับการปรับปรุงและการฟื้นฟูชีวิตและระเบียบวินัยของบรรดาคณะนักบวช รวมทั้งคณะที่สมาชิกดำรงชีวิตร่วมกันโดยไม่มีปฏิญาณ และคณะฆราวาสด้วย ทั้งนี้ โดยมีประสงค์จะทำลายลักษณะเฉพาะของคณะสองประเภทนี้ ส่วนกฎเกณฑ์ที่ละเอียดกว่า เพื่ออธิบายหลักการเหล่านี้และนำไปประยุกต์ให้มีอำนาจในเรื่องนี้กำหนดลงไป หลังจากการประชุมสังคายนานี้

2. หลักทั่วไปสำหรับการปรับปรุงและฟื้นฟู

การปรับปรุงและการฟื้นฟูชีวิตนักบวชต้องมีสองประการคือ การกลับไปยังแหล่งที่มาของชีวิตคริสตชนทั้งหมดและจิตตารมณ์ดั้งเดิมของคณะนั้น ๆ และการปรับปรุงคณะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วในสมัย ปัจจุบัน การฟื้นฟูนี้อาศัยพระจิตเจ้าดลใจและพระศาสนจักรชักนำ ควรจะดำเนินก้าวหน้าไปตามหลักการดังต่อไปนี้

ก. เนื่องด้วยกฎเกณฑ์ที่สำคัญที่สุดของชีวิตนักบวช คือ การติดตามพระคริสตเจ้าตั้งที่มีอยู่ในพระวรสารจึงให้คณะทั้งหลายถือกฎเกณฑ์ นี้ว่าเป็นวินัยสูงสุด

ข. จะเป็นประโยชน์แก่พระศาสนจักรมิใช่น้อย หากว่าคณะนักบวชต่างรักษาลักษณะและกิจการเฉพาะของตนไว้ ดังนั้นให้สมาชิกรักษาไว้ด้วยความเคารพและสัตย์ซื่อ ซึ่งจิตตารมณ์และ จุดหมายพิเศษ

ที่ผู้สถาปนาคณะตั้งไว้ รวมทั้งประเพณีอันดีงามที่มีขึ้นภายหลังด้วย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นมรดกล้ำค่าที่แต่ละคณะควรจะรักษาไว้

ค. คณะนักบวชทุกแห่งต้องร่วมในชีวิตของพระศาสนจักร โดยนำเอาการงานและจุดหมายของพระศาสนจักรในเรื่องพระคัมภีร์ พิธีกรรม สัจจธรรม การอภิบาลสัตบุรุษ สากลภาพ ธรรมทูตและสังคัมเหล่านี้มาปรับปรุงให้เป็นของตนเอง และนำไปปฏิบัติให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของคณะ

ง. คณะต่าง ๆ ต้องอบรมสมาชิกให้มีความรู้เพียงพอถึงสภาพสังคัมในสมัยที่ตนอยู่ และถึงความต้องการของพระศาสนจักร เมื่อคณะต่าง ๆ วินิจฉัยเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างฉลาดรอบคอบ อาศัยความสว่างแห่งความเชื่อและด้วยความเร่าร้อนที่จะทำงานธรรมทูตแล้ว ก็จะสามารถช่วยคนทั้งหลายด้วยผลดีมากขึ้น

จ. จุดประสงค์ของชีวิตนักบวชก็คือ เพื่อช่วยสมาชิกให้ดำเนินตามพระคริสตเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกับพระเป็นเจ้า อาศัยการปฏิญาณที่จะถือตามข้อแนะนำแห่งพระวรสาร ให้ระลึกเสมอว่าการปรับปรุงตามความต้องการของสมัยเรานี้แม้จะครบถ้วนที่สุด ก็จะไม่ไร้ผล หากว่ามีได้มีการฟื้นฟู จิตใจ การฟื้นฟูจิตใจจึงมาก่อนการทำงานภายนอกด้านศาสนาเสียอีก

3. หลักวินิจฉัยด้านปฏิบัติสำหรับ การปรับปรุงฟื้นฟู

โดยเฉพาะในเขตมิสซัง

ทุกแห่งให้มีการปรับปรุงการดำเนินชีวิต การภาวนาอธิษฐาน การทำงาน ให้เหมาะสมกับภาวการณ์ของสมาชิกฝ่ายการและจิตใจในสมัยปัจจุบัน และตามความต้องการของลักษณะของแต่ละคณะ ตามความ

จำเป็นของงานแพร่ธรรม การเรียกร้องของวัฒนธรรม และกรณีแวดล้อม
ในด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ให้พิจารณาวิธีปกครองคณะนักบวชตามหลักเกณฑ์เดียวกันนี้

เพราะฉะนั้น ให้ตรวจตราแก้ไขธรรมเนียม หนังสือคู่มือ หนังสือ
บันทึกธรรมเนียมประเพณี คู่มือภาวนาและจารีต และอื่น ๆ ของ
คณะนักบวชให้เหมาะสม ส่วนวินัยที่ล้าสมัยก็ให้เลิกเสียและปรับปรุงให้
ตรงกับพระสมณกฤษฎีกาของสภา สังคายนานี้

4. ผู้รับผิดชอบในการปรับปรุงและฟื้นฟู

การฟื้นฟูและปรับปรุงจะเป็นผลสำเร็จ ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนใน
สถาบันนักบวชให้ความร่วมมืออย่างพร้อมเพรียง

อำนาจหน้าที่ที่จะตั้งกฎเกณฑ์สำหรับการปรับปรุงและฟื้นฟูที่ดี ที่
จะนำการฟื้นฟูนี้ไปบรรจุไว้ในระเบียบวินัยที่ดี และที่จะอนุโลมให้ทำการ
ทดลองอย่างรอบคอบพอควรก็ดี เหล่านี้ตกอยู่แก่ผู้ใหญ่ที่มีอำนาจใน
เรื่องนี้ โดยเฉพาะที่ประชุมสมัชชาแต่ก็ต้องได้รับการเห็นชอบของพระ
สันตสำนักหรือสมณะ ผู้ปกครองท้องถิ่น หากว่ากฎหมายของพระศา
สนจักรบัญญัติไว้ ถึงกระนั้นก็ดี บรรดาผู้ใหญ่ควรจะใช้วิธีอันเหมาะสม
ขอความเห็นคำแนะนำและฟังความประสงค์ของ บรรดาสมาชิกในเรื่องที่
เกี่ยวกับความเจริญในอนาคตของคณะทั้งหมด

สำหรับการปรับปรุงฟื้นฟูอาศรมนักพรตหญิง ให้เอาความเห็น
และคำแนะนำจากการประชุมสหพันธ์ หรือการประชุมอื่น ๆ ที่จัดให้มี
ขึ้นเป็นทางการ

อย่างไรก็ดีทุกคนควรจะตระหนักว่า ความหวังที่จะฟื้นฟูให้สำเร็จนั้น อยู่ที่การถือตามระเบียบวินัยและธรรมนุญอย่างซื่อสัตย์มากกว่าอยู่ที่การออก กฎมากมาย

5. สารัตถะทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับชีวิตนักบวช

สมาชิกของคณะนักบวชแต่ละแห่งควรระลึกก่อนอื่นหมดว่า การปฏิญาณที่จะถือข้อณะ นำแห่งพระวรสารนั้นเป็นการตอบสนอง กระแสเรียกของพระเป็นเจ้า เพื่อว่าตนจะได้ไม่เพียงแต่ตายต่อบาปเท่านั้น (ดู รม. ๖ : ๑๑) แต่ยังสละโลก เพื่อดำรงชีวิตเพื่อพระเท่านั้นอีกด้วย นักบวชถวายตัวทั้งหมดเพื่อรับใช้พระองค์ นี่เป็นการเจิมอย่าง พิเศษ ซึ่งมีรากฐานอยู่ในการเจิมของศีลล้างบาป และแสดงผลของศีล ล้างบาปอย่างสมบูรณ์

เนื่องด้วยพระศาสนจักรรับการ ถวายตัวนี้ บรรดานักบวชต้องตระหนักว่า การถวายตัวแต่พระก็เป็น การถวายตัวแต่พระก็เป็น การถวายตัวรับใช้พระศาสนจักรนั่นเอง

การรับใช้พระเป็นเจ้าจะต้องเร้าใจและส่งเสริมให้ปฏิบัติพลธรรม เช่นความถ่อมตน ความเชื่อฟังและพรหมจรรย์ ดังนั้นเขาก็มีส่วนกับการที่ พระคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์ (ดู ฟล. ๒ : ๗) และมีส่วนในพระชนมชีพของพระองค์ในพระจิตอีกด้วย (ดู รม. ๘ : ๑-๑๓)

ดังนั้น ขอให้บรรดานักบวชสัตย์ซื่อต่อคำปฏิญาณ สละทุกสิ่งเพื่อ พระคริสตเจ้า (ดู มก. ๑๐ : ๒๘) ติดตามพระองค์ (ดู มธ. ๑๙ : ๒๑) โดยถือว่านี่แหละเป็นสิ่งที่เดียวที่จำเป็น (ดู ลก. ๑๐ : ๔๒) ขอให้ฟังพระ วาจา (ดู ลก. ๑๐ : ๓๙) และสาละวันแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระองค์ (ดู ๑ คร. ๗ : ๓๒)

ดังนั้น จึงจำเป็นที่บรรดาสมาชิกในทุกคณะจะต้องแสวงหาพระเป็นเจ้าแต่ผู้เดียวและก่อน สิ่งใดทั้งสิ้น จะต้องรำพึงภาวนาปักความคิดจิตใจแน่วแน่อยู่ที่พระองค์ และยังต้องมีความรักที่จะเป็นธรรมทูตอุทิศสำหรับพยายามที่จะร่วมทำการไถ่และเผยแผ่ราชอาณาจักรของพระเป็นเจ้าด้วย

6. การฟื้นฟูจิตใจต้องมาก่อนการฟื้นฟูภายนอก

ให้บรรดาผู้ที่ทำปฏิญาณถือข้อแนะนำแห่งพระวรสารแล้ว แสวงหาและรักพระเป็นเจ้าเหนือสรรพสิ่ง เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน (ดู ๑ ยง. ๔ : ๑๐) และให้เขาพยายามในทุกกรณีที่จะดำรงชีวิตซ่อนเร้นอยู่กับพระคริสตเจ้าในพระ เป็นเจ้า (ดู คล. ๓ : ๓) ความรักเช่นนี้ต่อพระเป็นเจ้าจะเร่งเร้าและทวีกำลังความรักต่อเพื่อนมนุษย์ เพื่อช่วยโลกให้รอดและเสริมสร้างพระศาสนจักร นอกจากนั้น ความรักนี้จะปลุกและชักนำให้ปฏิบัติตามข้อแนะนำแห่งพระวรสารอย่างแท้จริง

เพราะฉะนั้น ให้บรรดาสมาชิกในคณะนักบวชซึ่งแหล่งที่มาแท้จริงของวิธำเพ็ญใจตามพระคริสต ธรรม ตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะปลุกฝังจิตตารมณ์ภาวนาและบำเพ็ญภาวนาด้วย ก่อนอื่นเขาต้องหันไปหาพระคัมภีร์ทุกวัน เพื่อว่าเมื่ออ่านและรำพึงพระคัมภีร์แล้วจะได้สิ่งที่มีคุณประโยชน์ล้ำค่า คือการรู้จักพระเยซูคริสตเจ้า (ฟล. ๓:๘) เขาต้องประกอบพิธีกรรม โดยเฉพาะมหาบูชามิสซาทั้งด้วยวาจาและดวงใจ ดังที่พระศาสนจักรปรารถนาและดังนั้นก็บำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตใจด้วยอาหารจากแหล่งที่มาอันอุดมสมบูรณ์ยิ่ง

เมื่อบรรดานักบวชได้รับพละกำลังจากโตะพระบัญญัติของพระเป็นเจ้าและจาก พระแท่นศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แล้ว เขาก็จะมีความ

รักษานพิน้องต่อบรรดาผู้เป็นอวัยวะของพระคริสตเจ้าจะมีความเคารพ
 รักษานบุตรต่อพระสงฆ์ผู้อภิบาลตน และจะดำรงชีวิตด้วยความคิดจิตใจ
 ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรยิ่งทวีขึ้นเสมอ และยินดีอุทิศตนเพื่อ
 กระทำภารกิจของพระศาสนจักร

7. คณะนักพรตที่ดำรงชีวิตรำพึง ภาวนาในอาศรม

คณะที่อุทิศตนในการรำพึงภาวนาแต่อย่างเดียว เพื่อให้สมาชิก
 ดำรงชีวิตโดดเดี่ยวอย่างเงียบ ๆ ภาวนาและทำการใช้โทษบาปด้วยความ
 เต็มใจ สาละวนอยู่กับพระเป็นเจ้าผู้เดียวก็อยู่ในตำแหน่งที่มีเกียรติใน
 พระกายทิพย์ ของพระคริสตเจ้าเสมอไป แม้ว่าจะมีความต้องการที่จะทำ
 กิจการแพร่ธรรมภายนอกมากสักเพียงไรก็ตาม ทั้งนี้เพราะว่า ในพระ
 กายทิพย์ “ อวัยวะต่าง ๆ มีหน้าที่ไม่เหมือนกัน “ (รม. ๑๒:๕) นักพรต
 เมื่ออุทิศตนบำเพ็ญภาวนาก็ถวายเครื่องบูชาสรรเสริญพระเป็นเจ้า อัน
 เป็นกิจการที่เด่นมีใช้น้อย นอกจากนั้น ผลดีนานาประการจากความ
 ศักดิ์สิทธิ์ของเขาทำให้สง่าราศรีแก่ประชากรของพระ เป็นเจ้า ซึ่งได้รับการ
 รั้งใจจากแบบฉบับดีของเขา และได้สมาชิกใหม่อาศัยการแพร่ธรรมของ
 เขา ซึ่งแม้จะเป็นวิธีที่เร้นลับอยู่ก็จริง แต่ก็มีผลไม่น้อยเหมือนกัน ดังนี้
 นักพรตเหล่านี้จึงแสดงตนเป็นเกียรติเป็นศรีของพระศาสนจักร และเป็น
 บ่อเกิดของพระพรหรรษาจากสวรรค์มากมาย ถึงกระนั้นก็ดี วิธีดำเนิน
 ชีวิตของเขาก็ต้องได้รับการปรับปรุงตามหลักการและกฎการปรับปรุง
 และฟื้นฟูที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่การถอยออกห่างจากโลกและการ
 ปฏิบัติธรรมอันเหมาะสมกับชีวิตรำพึงภาวนานั้น ควรจะรักษาไว้ให้ดี
 ที่สุด

8. สถาบันที่ทำการเผยแพร่พระ ศาสนา

ในพระศาสนจักรมีคณะจำนวนมาก ทั้งประเภทสงฆ์และไม่เป็นสงฆ์ อุทิศตนทำงานธรรมทูตชนิดต่าง ๆ คณะเหล่านี้มีพรสวรรค์หลายอย่างต่างชนิด ตามแต่พระเป็นเจ้าของจะประทานพระพรพรทานอย่างไรแก่ตน ผู้อำนวยการก็มีพรสวรรค์ในการจัดการ ครูบาอาจารย์ก็มีพรสวรรค์ในการสอน ผู้เทศน์ประกาศพระวาจาก็มีพรสวรรค์ที่จะเข้าใจคน ผู้ทำกิจเมตตาก็มีพรสวรรค์เป็นคนใจกว้าง ผู้ที่บรรเทาทุกข์ผู้อื่นก็มีพรสวรรค์เป็นคนว่าเรื่องยินดีเสมอ (ดู รม. ๑๒ : ๕-๘) “ พระพรมีอยู่ต่าง ๆ กัน แต่มีพระจิตองค์เดียวกัน “ (๑ คร. ๑๒ : ๔)

ในคณะเหล่านี้ กิจการธรรมทูตและเมตตาดูธรรมเป็นหัวใจของชีวิตนักบวชที่เดียว เพราะเป็นการรับใช้อันศักดิ์สิทธิ์ และเป็นงานที่มาจากความรักเมตตาโดยแท้ ซึ่งพระศาสนจักรมอบให้เขากระทำในนามของพระศาสนจักร เหตุฉะนั้น ชีวิตทั้งหมดของนักบวช สมาชิกจึงต้องเร้าร้อนไปด้วยจิตตารมณ์ที่รักงานธรรมทูต และงานธรรมทูตทั้งหมดของเขาก็ต้องเร้าร้อนไปด้วยจิตตารมณ์ที่นั้สการและรับใช้พระเป็นเจ้าของ ดังนั้นกิจการธรรมทูตของสมาชิกจึงต้องไหลล้นมาจากความสนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า เพื่อว่าสมาชิกก่อนอื่นหมดจะได้ตอบสนองกระแสเรียกของตนที่จะติดตามพระคริสตเจ้าและรับใช้พระองค์ในบรรดาผู้ที่เป็นอวัยวะของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผลก็คือความรักต่อพระเป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์นั่นเอง ก็จะได้รับเสริมส่งให้เร้าร้อนยิ่งขึ้น

คณะเหล่านี้จึงต้องปรับปรุงระเบียบวินัยและประเพณีให้เหมาะสมกับการเรียกร้องของงานธรรมทูตที่ตน มุ่งหมายจะทำ แต่ความจริงมีอยู่ว่า ชีวิตนักบวชที่ทำงานธรรมทูตนี้อาจจะมีหลายแบบ การปรับปรุงจึง

ต้องคำนึงถึงแบบต่าง ๆ เหล่านี้ และวางระเบียบวินัยให้ชีวิตของนักบวช ที่อุทิศตนรับใช้พระเป็นเจ้าในคณะต่าง ๆ จะได้รับความช่วยเหลืออันเหมาะสมกับชีวิตและงานของแต่ละคณะ

9. ให้คงมีนักพรตในอาศรมและอารามต่อไป

คณะนักพรตที่ประจำอยู่ในอาศรมและอารามเป็นที่น่าเคารพยิ่ง ตลอดระยะเวลาอันยาวนานในประวัติศาสตร์ คณะแบบนี้ได้กระทำความดีจนมีชื่อเสียงทั้งในพระศาสนจักรและสังคมมนุษย์ เพราะฉะนั้นจึงควรรักษาคณะแบบนี้ไว้ด้วยความทะนุถนอม และให้จิตตารมณ์แท้จริงของนักพรตส่องรัศมีออกมาอย่างเจิดจ้ายิ่ง ๆ ขึ้นเสมอไปทั้งในภาคตะวันออกและภาคตะวันตก หน้าที่สำคัญของนักพรตก็คือ นมัสการรับใช้พระเป็นเจ้าผู้ทรงศักดิ์ดาราภาพ-อย่างต่ำต้อยแต่มีเกียรติภายใน กำแพงอาศรม ไม่ว่าโดยอุทิศตนทั้งสิ้นในการแสดงคารวกิจต่อพระเป็นเจ้า โดยบำเพ็ญภาวนาหรือโดยรับทำการงานแพร่ธรรมหรือกิจการเมตตา โดยถูกต้องตามระเบียบวินัยก็ตาม เพราะฉะนั้น ให้นักพรตเหล่านี้รักษาวินัยดำเนินชีวิตแบบของตนไว้ และให้ฟื้นฟูประเพณีโบราณของตนในการรับใช้ แต่ให้ปรับปรุงวิถีดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับความต้องการสมัยนี้ เพื่อให้อาศรมจะได้เป็นสถาบันที่อุทิศตนเพื่อส่งเสริมความดีงามของคริสตชนให้สูงส่ง

คณะนักบวชบางคณะมีวินัยหรือธรรมทูตที่กำหนดให้ดำเนินงานธรรมทูต และภาวนาอธิษฐานพร้อมกัน และถือวินัยอาศรมพร้อมกันไป คณะเหล่านี้ควรปรับวิถีดำเนินชีวิตให้ตรงกับภารกิจของงานธรรมทูตที่ตนกระทำอยู่ เพื่อจะได้ถือวิถีดำรงชีวิตตามวินัยได้อย่างสัตย์ซื่อ

ด้วยว่าชีวิตนักพรตนี้แหละ ได้รับใช้พระศาสนจักรมาด้วยผลดีเป็นอันมาก

10. คณะนักบวชที่ไม่เป็นสงฆ์

ชีวิตนักบวชชายที่ไม่เป็นสงฆ์ และชีวิตนักบวชหญิง เป็นฐานะชีวิตที่ปฏิญาณจะถือตามข้อแนะนำแห่งพระวรสาร อันเป็นฐานะที่ดีพร้อมอยู่ในตัว สภาสังคายนา มีความเคารพมากต่อการดำเนินชีวิตแบบนี้ ซึ่งมีคุณประโยชน์แก่ภารกิจอภิบาลสัตบุรุษที่พระศาสนจักรต้องกระทำ เช่น การอบรมเยาวชน การพยาบาลคนเจ็บไข้ได้ป่วยและงานศาสนาอื่น ๆ สภาสังคายนาจึงยืนยันว่า นักบวชเหล่านี้ ถือกระแสเรียกอันถูกต้องและขอเร้าใจให้เขาปรับวิธีดำเนินชีวิตให้ตรงกับความต้องการสมัยปัจจุบัน

สภาสังคายนาขอประกาศว่า ไม่มีข้อขัดข้องประการใดที่สมาชิกบางคนในคณะนักบวชภราดาจะเข้ารับศีลบวชตาม การเห็นชอบของที่ประชุมสมัชชาของคณะ เพื่อสนองตามความต้องการที่จะมีพระสงฆ์ประจำสำนักต่าง ๆ ของเขา ขอแต่ให้คณะยังคงมีลักษณะเป็นคณะนักบวชที่ไม่เป็นสงฆ์ต่อไปโดยไม่เปลี่ยนแปลง

11. คณะนักบวชฆราวาสที่อยู่ในโลก

คณะนักบวชฆราวาสที่อยู่ในโลก แม้จะไม่ใช่คณะนักบวชแท้ ก็มีปฏิญาณที่จะถือข้อแนะนำแห่งพระวรสารโดยครบถ้วนในโลก ซึ่งพระศาสนจักรก็รับรองเป็นทางการอยู่แล้ว การปฏิญาณตนแบบนี้เป็นการเจิมถวายแต่พระเป็นเจ้าของทั้งบุรุษและสตรีที่ดำรง ชีวิตอยู่ในโลก ไม่ว่าจะเป็สงฆ์หรือไม่เป็นสงฆ์ ดังนั้นสมาชิกในคณะนักบวชแบบฆราวาสแบบนี้ จึงต้องมีจุดหมายสำคัญที่จะอุทิศตนทั้งหมดแต่พระเป็นเจ้าของด้วยความรักสมบูรณ์ ส่วนคณะเองก็ต้องรักษาลักษณะเฉพาะของตนไว้ คือ เป็นคณะ

ของนักบวชฆราวาสในโลก เพื่อจะได้สามารถดำเนินงานอย่างแพร่ธรรมที่เป็นจุดหมายของคณะ ด้วยผลดียิ่งทุกหนทุกแห่งในโลก และจากโลกก็ว่าได้

คงเป็นที่รู้จักกันแล้วว่า งานที่ใหญ่และสำคัญถึงเพียงนี้จะไม่คู่ผลสำเร็จ หากสมาชิกมิได้รับการอบรมเป็นอย่างดีในทางโลกและทางธรรม เพื่อเขาจะได้เป็นเชื้อเพลิงแท้ในโลก สำหรับทำให้พระกายของพระคริสตเจ้าเข้มแข็งและเจริญเติบโตยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น บรรดาผู้ใหญ่จะต้องเอาใจใส่เป็นอย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งที่จะอบรมสมาชิกด้านจิตใจ ทั้งยังต้องสนับสนุนให้การอบรมนั้น ก้าวหน้าต่อ ๆ ไปอีกด้วย

12. พรหมจรรย์

การถือพรหมจรรย์ “ เพราะเห็นแก่อาณาจักรสวรรค์ “ (มธ. ๑๙ : ๑๒) ซึ่งนักบวช ปฏิญาณจะถือนั้น ต้องนับว่าเป็นพระพรดีเด่นที่พระเป็นเจ้าประทานให้ พรหมจรรย์ทำให้หัวใจของผู้ถือเป็นอิสระจากโลกมากทีเดียว (ดู ๑ คร. ๗ : ๓๒- ๓๕) เพื่อจิตใจจะได้เร้าร้อนด้วยความรักต่อพระเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์เป็นทวีคูณ พรหมจรรย์จึงมิใช่เพียงแต่เป็นสัญลักษณ์ถึงความดีฝ่ายสวรรค์อย่างพิเศษ แต่ยังเป็นวิธีเหมาะสมยิ่งนักสำหรับนักบวช ที่จะอุทิศตนด้วยดวงใจที่ไม่แบ่งแยก เพื่อรับใช้พระเป็นเจ้าและทำกิจการแพร่ธรรม ดังนี้บรรดานักบวชจึงสะกิดใจสัตบุรุษทั้งหลายให้คิดถึงการวิวาห์อันเลอเลิศ ที่พระเป็นเจ้าทรงกำหนด และซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยให้รู้แจ้งทั้งหมดในอนาคต เมื่อพระศาสนจักรจะรับพระคริสตเจ้าเป็นพระเจ้า (the Lord) แต่ผู้เดียว

เพราะฉะนั้น บรรดานักบวชที่พยายามถือพรหมจรรย์ตามคำปฏิญาณอย่างซื่อสัตย์ จึงต้องมีความเชื่อความไว้วางใจในพระวาจาของพระ

เป็นเจ้าของ ไม่วางใจเกินไปในกำลังของตนเอง แต่ทำการทรมานกายใจและควบคุมกายอินทรีย์เป็นอย่างดี เขายังต้องไม่ละเลยที่จะใช้วิธีธรรมดาซึ่งทำให้ ร่างกายและจิตใจมีสุขภาพดี ผลก็คือ เขาจะไม่ตกในอิทธิพลของลัทธิผิด ๆ ที่ดูหมิ่นการถือพรหมจรรย์ว่า ปฏิบัติไม่ได้และเป็นโทษแก่การพัฒนาของมนุษย์ เขจะมีสัตยาตญาณทางศาสนาอย่างหนึ่ง คือ รู้จักไม่ยอมรับสิ่งใดที่เป็นภัยต่อพรหมจรรย์ นอกจากนี้ ให้นักบวชทุกคน โดยเฉพาะ ผู้ใหญ่ระลึกด้วยว่า จะถือพรหมจรรย์ได้สำเร็จและปลอดภัยก็ต่อเมื่อมีความรักกันฉันพี่น้องอย่างแท้จริงในชีวิตอยู่ร่วมกันในคณะ

เนื่องด้วยการถือพรหมจรรย์เกี่ยว กับสัตยาตญาณที่ลึกที่สุด ในธรรมชาติมนุษย์ของแต่ละคนจริง ๆ ผู้รับการอบรมเป็นนักบวชจึงต้องไม่ทำปฏิญาณถือพรหมจรรย์ และผู้ใหญ่ต้องไม่รับ จนกว่าผู้รับการอบรมจะได้รับการทดลองเพียงพอและแสดงตนให้เห็นเสียก่อนว่า เขามีคุณสมบัติเป็นผู้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่สมบูรณ์ในด้านจิตใจและอาเวค ผู้ใหญ่เองต้องเตือนเขาให้รู้จักอันตรายต่าง ๆ ต่อพรหมจรรย์ ซึ่งเขาอาจจะต้องประสบและผู้ใหญ่ต้องอบรมเขาให้สามารถถือพรหมจรรย์ มัดตัวไว้กับพระเป็นเจ้าของในแบบที่จะเป็นคุณประโยชน์แก่บุคคลภาพของเขาทั้งหมด

13. ความยากจน

นักบวชต้องอุทิศสำหรัเอาใจใส่ปฏิบัติความยากจนโดยสมัครซึ่งถือกันโดยเฉพาะใน สมัยปัจจุบัน ว่าเป็นคุณธรรมสูงส่งและเป็นการแสดงภายนอกให้รู้จักสามัคคีของพระคริสตเจ้า หากจำเป็นจะถือความยากจนในแบบใหม่ก็ได้ การถือความยากจนทำนักบวชมีส่วนในความยากจนของพระคริสตเจ้า ซึ่งทรงยอมยากจน เพราะเห็นแก่เราทั้ง ๆ ที่

พระองค์ทรงรำรวย เพื่อว่าเราจะได้รับรำรวยอาศัยความยากจนของพระองค์ (ดู ๒ คร. ๘ : ๙ , มธ. ๘ : ๒๐)

เกี่ยวกับความยาก จนที่นักบวชผู้นั้น ไม่พอที่นักบวชจะใช้สิ่งของตามความเห็นชอบของผู้ใหญ่ แต่สมาชิกต้องยากจนจริง ๆ ในจิตใจ โดยถือว่าทรัพย์สินสมบัติของตนอยู่ในสวรรค์ (ดู มธ. ๖ : ๒๐)

นักบวชต้องตระหนักว่าในวงงานที่เขาได้รับมอบหมาย เขาต้องถือตามกฎธรรมดาที่จะดำรงชีพด้วยการทำงาน เขาหาเงินเท่าที่ความต้องการสำหรับเลี้ยงชีพและดำเนินงาน แต่แล้วเขาต้องกำจัดความห่วงใยทั้งสิ้น และมอบตนไว้ในพระญาณสอดส่องของพระบิดาเจ้าในสวรรค์ (ดู มธ. ๖ : ๒๕)

คณะนักบวชต้องตระหนักว่า ในวงงานที่เขาได้รับมอบหมาย เขาต้องถือตามกฎธรรมดาที่จะดำรงชีพด้วยการทำงาน เขาหาเงินเท่าที่ความต้องการสำหรับเลี้ยงชีพและดำเนินงาน แต่แล้วเขาต้องกำจัดความห่วงใยทั้งสิ้น และมอบตนไว้ในพระญาณสอดส่องของพระบิดาเจ้าในสวรรค์ (ดู มธ. ๖ : ๒๕)

คณะนักบวชอาจจะกำหนดไว้ในธรรมนูญของคณะ อนุญาตให้นักบวชสละมรดกทั้งหมด ทั้งที่ได้มาแล้ว และที่จะได้ต่อไปด้วย

คณะนักบวชต้องยินดีร่วมกัน ดำรงชีวิตเป็นพยานถึงความยากจน และยินดีใช้สิ่งของของตนเพื่อความต้องการอื่น ๆ ของพระศาสนจักร และเพื่อช่วยเหลือคนยากจน ซึ่งนักบวชต้องรักสงสารตามพระฉบับของพระคริสตเจ้า (ดู มธ. ๑๙ : ๒๑, ๒๕ : ๓๔-๔๖, ยก. ๒ : ๑๕ - ๑๖, ยน. ๓ : ๑๗) แขวางและสำนักต่าง ๆ ของแต่ละคณะควรจะแบ่งปันทรัพย์สินสิ่งของกันใช้ เพื่อว่าผู้ที่มีมากจะได้ช่วยผู้ที่ขาดแคลน

คณะนักบวชต่าง ๆ มีลัทธิที่จะมีกรรมสิทธิ์ในทุกอย่างที่ต้องการสำหรับชีวิตในโลกนี้และการงาน ที่ต้องทำ เว้นแต่จะมีวินัยและธรรมบัญญัติห้าม ถึงกระนั้นก็ดี นักบวชต้องพยายามไม่แสดงให้เห็นความฟุ้งเฟ้อ ความร่ำรวยเกินไปและการสะสมทรัพย์สมบัติเกินประมาณ

14. ความเชื่อฟัง

เมื่อนักบวชปฏิญาณที่จะถือความเชื่อฟัง เขาก็ยอมสละน้ำใจของตนเองเป็นการบูชาตนถวายแด่พระเป็นเจ้า และตั้งนี้ก็ร่วมเป็นหนึ่งเดียวตลอดไป และอย่างมั่นคงกับน้ำพระทัยของ พระเป็นเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด

นักบวช อาศัยการกระตุ้นเตือนของพระจิตเจ้า มอบตนด้วยความเชื่อให้อยู่ใต้อำนาจของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นผู้แทนของพระเป็นเจ้า ดังนี้เขาก็ถือตามพระฉบับของพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งเสด็จมาปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระบิดาเจ้า (ดู ยน. ๔ : ๓๔ , ๕ : ๓๐ , ฮีบ. ๑๐ : ๗ สดต.๓๙ : ๙) และ “มาทรงถือฐานะทาส “ (ฟล. ๒ : ๗) เรียนความเชื่อฟังในการรับความทุกข์ทรมาน (ฮีบ. ๕ : ๘) นักบวชมีผู้ใหญ่คอยแนะนำให้รับใช้เพื่อนมนุษย์ทุกคนในพระคริสตเจ้า ดังเช่น พระคริสตเจ้าเองทรงเชื่อฟังพระบิดาเจ้ารับใช้บรรดาพี่น้องมิตรสหายของพระองค์ และทรงพลีชีพเป็นค่าไถ่มนุษย์ทั้งหลาย (ดู มธ.๒๐ : ๒๘ ,ยง. ๑๐ : ๑๔-๑๘) ดังนี้ นักบวชก็มัดตัวไว้กับการรับใช้พระศาสนจักรและพยายามเป็นมนุษย์ที่ดีบริบูรณ์ เจริญเติบโตถึงขั้นสมบูรณ์ ตามความบริบูรณ์ของพระคริสตเจ้า (อฟ. ๔ : ๑๓)

เพราะฉะนั้น นักบวชจึงต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ด้วยความถ่อมตนตามวินัยและธรรมบัญญัติของคณะ ด้วยจิตตารมณ์แห่งความเชื่อและความรักต่อ

นำพระทัยพระเป็นเจ้า นักบวชต้องตระหนักว่าเขามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าตาม แผนการของพระเป็นเจ้า เขาจึงต้องใช้ทั้งกำลัง สติปัญญาและน้ำใจรวมทั้งพระพรตามธรรมชาติและพระพรพรทาน เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมานั้นจนสำเร็จ ดังนั้นความเชื่อฟังของนักบวช แทนที่จะลดเกียรติของบุคคลกลับทำให้เขามีอิสระเสรียิ่งขึ้นในฐานะที่เป็นบุตรของพระเป็นเจ้า และทำให้เขาเจริญสมบูรณ์ถึงขั้นผู้ใหญ่ฝ่ายจิตใจ

ส่วนผู้ใหญ่ก็ต้อง ตระหนักว่าตนจะต้องรายงานต่อพระเป็นเจ้าถึงผู้ที่มอบหมายไว้กับตน (ฮบ. ๑๓ : ๑๗) เขาจึงต้องทำหน้าที่ในทำนองที่จะเป็นการตอบสนองนำพระทัยของพระเป็นเจ้า เขาต้องใช้อำนาจที่มีอยู่ด้วยจิตตารมณ์ที่จะรับใช้พี่น้องนักบวช และดังนั้นก็แสดงความรักแบบที่พระเป็นเจ้าทรงมีต่อผู้น้อย ผู้ใหญ่ต้องปกครองผู้น้อยในฐานะที่เป็นบุตรของพระเป็นเจ้า โดยเคารพเกียรติมนุษย์ของเขา เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ใหญ่ก็จะทำให้ผู้น้อยยอมอ่อนน้อมต่อน้ำใจของผู้ใหญ่ง่ายขึ้น ผู้ใหญ่จะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษที่จะเคารพอิสระเสรีของผู้น้อยในเรื่องที่เกี่ยวกับการรับศีลอภิเษกและการนำจิตใจ ผู้น้อยจะต้องได้รับการกระตุ้นให้มีจิตใจที่จะร่วมมือด้วยความเชื่อฟังและ แข็งขันและด้วยความรักพิชิตชอบ รู้จักริเริ่มในการทำงานใหม่และทำงานที่ได้รับไว้แล้วนั้นจนสำเร็จ ผู้ใหญ่จึงต้องยินดีฟังความคิดเห็นของผู้น้อยและส่งเสริมความกลมเกลียว สามัคคีระหว่างผู้น้อยเพื่อความดีของคณะและพระศาสนจักร ขอแต่อย่าให้อำนาจของผู้ใหญ่ที่จะตัดสินและสั่งสิ่งที่จะต้องทำนั้นเสื่อมลง

ที่ประชุมสมัชชาและคณะที่ปรึกษาจะต้องทำหน้าที่ปกครองที่ได้รับมอบหมายนั้นอย่างซื่อสัตย์ ที่ประชุมสมัชชาและคณะที่ปรึกษาต่าง

จะต้องแสดงให้เห็นว่าสมาชิกทุกคนมีส่วน และสนใจในคุณประโยชน์ ส่วนรวมของคุณะ

15. ชีวิตอยู่ร่วมกัน

ชีวิตอยู่ร่วมกัน ซึ่งบำรุงเลี้ยงตนด้วยพระธรรมจากพระวรสาร พิธีกรรม และโดยเฉพาะศีลมหาสนิท (ดู กจ. ๒ : ๔๒) จะต้องผูกเพียรในการภาวนาอธิษฐานและสัมพันธ์เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันตามแบบ อย่างของพระศาสนจักรเดิม เวลานั้นบรรดาสัตบุรุษเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (ดู กจ. ๔ : ๓๒) นักบวชต้องทำตนให้สมกับที่เป็นอวัยวะของพระคริสตเจ้า อยู่ด้วยกันฉันพี่น้อง มีความเคารพนับถือกันและกัน (ดู รม. ๑๒ : ๑๐) ช่วยแบกความยากลำบากให้กันและกัน (ดู กล. ๖ : ๒) คณะใดได้รับความรักของพระเป็นเจ้าหลั่งลงในจิตใจเดชพระจิตเจ้า (ดู รม. ๕:๕) คณะนั้น เหมือนครอบครัวแท้มาชุมนุมกันในนามของพระเจ้า ก็ได้รับเกียรติมีพระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา (ดู มธ. ๑๘ : ๒๐) ความรักเป็นความสำเร็จสุดยอดของพระบัญญัติ (ดู รม. ๑๓ : ๑๐) และสายสัมพันธ์ของความดีพร้อม (ดู คล. ๓ : ๑๔) อาศัยความรัก เรารู้ว่าผ่าน จากความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว (ดู ๑ ยน. ๓ : ๑๔) และนอกจากนั้น ความ เป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้องเป็นเครื่องหมายที่เห็นได้ถึงการเสด็จมาของ พระคริสตเจ้า (ดู ๑ ยน. ๑๓ : ๕๕ , ๑๗ : ๒๑) ฤทธิกำลังธรรมทูตมาจาก ความรักนี้มากมาย

เพื่อประสานสายสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นักบวชที่เรียกว่าภราดา หรือชื่ออื่นจะต้องร่วมในชีวิตและการงานของคุณะอย่างใกล้ชิด ให้เอาใจใส่ที่จะค่อย ๆ แก้ไขให้สถาบันนักบวชหญิงมีสมาชิกเพียงประเภทเดียว นอกจากกรณีแวดล้อมจะแนะนำให้จัดเป็นอย่าง

อื่นไป ความต่างชั้นให้มียุเฉพาะที่เกี่ยวกับความแตกต่างในการทำงานที่มอบหมายให้ สมาชิกกระทำ จะเป็นการเรียกพิเศษของพระหรือจะเป็นคุณวุฒิพิเศษก็ตาม

ส่วนสำนักและคณะประเภทที่มีใช้เฉพาะนักบวชที่มีใช้สงฆ์ สามารถจะรับทั้งสงฆ์และฆราวาสเป็นสมาชิกได้ในฐานะเท่ากัน มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน เว้นแต่ที่มาจากศีลบวช ทั้งนี้โดยรักษาลักษณะเฉพาะของคณะไว้ และหากธรรมนุญบ่งไว้แล้ว

16. เขตพรตได้บังคับบัญชาของพระ สันตะปาปา

สำหรับนักพรตหญิงที่ดำเนินชีวิตในการรำพึงภาวนาเป็นสำคัญ ให้อธิเขตพรตได้บังคับบัญชาของพระสันตะปาปาไว้เช่นเดิม แต่ให้ปรับปรุงให้เหมาะสมตามกาลเทศะ ล้มเลิกสิ่งที่ล้าสมัย ทั้งนี้ให้ฟังความคิดเห็นของอาศรมเหล่านั้นก่อน ส่วนนักบวชหญิงที่วันยกกำหนดไว้ให้ทำงานธรรมทูต นอกอาศรมได้ ก็ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ในเขตได้บังคับบัญชาของพระสันตะปาปา ทั้งนี้เพื่อจะได้ทำกิจการธรรมทูตที่ได้รับมอบหมายนั้นอย่างดียิ่งขึ้น ถึงกระนั้นก็ดี เขาต้องรักษาเขตพรตที่ธรรมทูตของคณะกำหนดไว้

17. เครื่องแบบนักบวช

เครื่องแบบนักบวชเป็นเครื่องหมายภายนอกแสดงถึงการถวายตัว แต่พระเป็นเจ้าของเจ้า จึงต้องเป็นเครื่องแบบเรียบ ๆ แสดงความยากจน และเหมาะสมกับฐานะนักบวช นอกจากนั้น เครื่องแบบยังต้องตรงกับหลักอนามัย ใช้ได้สะดวกตามสมัยและท้องถิ่น และตามความต้องการของการทำงานทางศาสนาที่จะปฏิบัติ หากเครื่องแบบของนักบวชทั้งชายและหญิงไม่ตรงกับกฎเกณฑ์นี้ ก็ต้องเปลี่ยน

18. การอบรมสมาชิก

การปรับปรุงฟื้นฟูสำเร็จหรือไม่ ก็แล้วแต่การอบรมนักบวชเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น นักบวชชายที่มีชื่อเสียง และนักบวชหญิงไม่ควรออกทำงานธรรมทูตทันที หลังจากออกจากนวกสถาน เขาต้องรับการอบรมในชีวิตนักบวชและธรรมทูตพร้อมกับการศึกษาในพระคริสตธรรม และเทคนิคต่อไปในสำนักที่มีอุปกรณ์พร้อมสรรพและหากจำเป็นก็ให้มุ่งที่จะรับประกาศนียบัตรด้วย

เพื่อให้การปรับชีวิตนักบวชตรงกับความต้องการสมัยนี้ มิใช่เป็นการปรับปรุงภายนอก และเพื่อให้นักบวชที่มีหน้าที่ตามวินัยที่จะทำกิจการแพร่ธรรมนั้น จะได้มีความสามารถสมกับหน้าที่ นักบวชจึงต้องรับการศึกษาตามระดับสติปัญญาและคุณวุฒิให้เหมาะสมตามความนิยมและทัศนะความคิดเห็นในสังคมปัจจุบัน การศึกษานี้ต้องรวมส่วนประกอบต่าง ๆ ให้กลมกลืนกันเป็นอย่างดี เพื่อให้ชีวิตทุกด้านของนักบวชกลมกลืนกัน

นักบวชต้องพยายามตลอดชีวิตที่จะก้าวหน้าในการอบรมศึกษาในด้านจิตใจ พระธรรม และเทคนิคต่อไปเสมอ ผู้ใหญ่ต้องให้โอกาส วิธี และเวลาแก่ผู้น้อยที่จะก้าวหน้าด้วย

เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่จะจัด ให้มีการเลือกผู้อำนวยการ จิตตภาธิการและครูอาจารย์อย่างเหมาะสมและให้บุคคลเหล่านี้ได้รับการอบรมสำหรับหน้าที่เป็นอย่างดี

19. การจัดตั้งคณะใหม่

เมื่อมีผู้เสนอจะตั้งคณะใหม่ขึ้น ให้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนว่า คณะใหม่นั้นจำเป็นและมีประโยชน์จริง ๆ หรือไม่ และจะเจริญหรือไม่

เพื่อป้องกันมิให้จัดตั้งคณะใหม่ขึ้นโดยปราศจากความรอบคอบ ทำให้มีคณะที่ไร้ประโยชน์ หรือขาดความเข้มแข็งอันควร ในคริสตจักรที่เริ่มใหม่ อาจจะมีเหตุผลพิเศษที่จะส่งเสริมวิธีดำเนินชีวิตนักบวชแบบที่ปรับให้เหมาะสมกับคุณสมบัติพิเศษและการดำเนินชีวิตของประชาชนชนบทรรมนิยมและสภาพท้องถิ่น

20. การทะนุบำรุง การปรับปรุง หรือการเลิกกิจการเฉพาะของคณะ

คณะนักบวชจะต้องรักษาและกระทำกิจตามจุดประสงค์ของคณะด้วยความสัตย์ซื่อ แต่ก็ยังต้องคำนึงถึงประโยชน์ของพระศาสนจักรสากล และสังฆมณฑลต่าง ๆ คณะเหล่านี้จึงต้องปรับปรุงกิจการเฉพาะของตนให้ตรงกับความต้องการของกาลสมัย และสถานที่ หากจำเป็น ก็เลือกวิธีใหม่อย่างถี่ถ้วนและนำมาใช้ และเลิกกิจกรรมที่เวลานี้ไม่ตรงกับจิตตารมณ์ลักษณะคณะเท่าไรนัก

ให้คณะนักบวชรักษาจิตตารมณ์ธรรมทูตไว้จนสุดความสามารถ และให้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสมัยปัจจุบันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่ขัดกับลักษณะของคณะ เพื่อให้การประกาศข่าวดีเรื่องพระคริสตเจ้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในนานาชาติ

21. การล้มเลิกคณะที่เสื่อมลง

หากสมณะผู้ปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่าคณะหรืออาศรมใด ๆ ไม่มีหวังที่จะเจริญขึ้นใหม่ และพระสันตตะสำนักก็ตัดสินเช่นเดียวกัน ก็ให้ห้ามคณะเหล่านั้นรับนวกชนใหม่อีกต่อไป หากเป็นไปได้ ก็ให้คณะหรืออาศรมเหล่านั้นรวมกับคณะหรืออาศรมอื่นที่เจริญกว่า และมีงานและจิตตารมณ์คล้าย ๆ กัน

22. ความสามัคคีระหว่างคณะนักบวช

หากโอกาสอำนวยและพระสันตะสำนักอนุมัติ ให้คณะและอาศรมที่เป็นเอกเทศ รวมกันเข้าเป็นสหพันธ์เป็นแขนงจากต้นตระกูลเดียวกัน หรือให้รวมกันเป็นคณะดำมีธรรมนูญขนบธรรมเนียมและจิตตารมณ์ คล้ายกันมาก โดยเฉพาะ เมื่อมีจำนวนน้อยหรือให้รวมกันเป็นสมาคม ถ้าต่างทำกิจกรรมภายนอกเหมือนกันหรือคล้าย ๆ กัน

23. สภาครัทธีการ

ให้ชุมนุมหรือสภาครัทธีการ ที่พระสันตะสำนักตั้งขึ้นได้รับการสนับสนุน เพราะสภาเหล่านี้ให้ความช่วยเหลือเป็นอันมากแก่คณะต่าง ๆ ให้ลุลงหมายของตน ให้มีการร่วมมือกันดีขึ้นเพื่อความดีของพระศาสนจักรและให้ผู้แบ่งผู้ประกาศ ข่าวดีในเขตหนึ่งไปทำงานอย่างทั่วถึง สภาเหล่านี้ยังช่วยดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมของนักบวช ควรจัดให้มีการประสานงานและการร่วมมือกับสภาพระสังฆราชเกี่ยวกับการแพร่ธรรม

ให้จัดตั้งสภาสำหรับสถาบันฆราวาสเช่นเดียวกัน

24. การส่งเสริมกระแสเรียก

พระสงฆ์และนักบวชที่มีหน้าที่อบรมจะต้องพยายามส่งเสริมกระแสเรียกเป็นนักบวช ให้ทวีขึ้น ตามความต้องการของพระศาสนจักร และให้เลือกเฟ้นผู้รับกระแสเรียกอย่างดีและถี่ถ้วน แม้แต่ในการเทศน์ตามธรรมดา ให้เขาพูดบ่อยยิ่งขึ้นถึงข้อแนะนำแห่งพระวรสารและการเลือกฐานะ นักบวช ส่วนบิดามารดาเมื่ออบรมบุตรให้เป็นคริสตชนที่ดี ก็ควรปลูกและรักษาพืชพันธุ์กระแสเรียกเป็นนักบวชในดวงใจของบุตร

คณะนักบวชมีสิทธิที่จะทำการโฆษณาให้คนทั้งหลายรู้จักเพื่อจะได้ส่งเสริม กระแสเรียก เขาจะเชื่อเชิญคนให้มาสมัครเข้าสถาบันก็ได้ แต่ให้ทำด้วยความรอบคอบและเหมาะสมตามกฎหมายเกณฑ์ที่พระสันตะสำนักและพระสังฆราช ประจำท้องถิ่นกำหนดไว้

ในเวลาเดียวกัน ให้นักบวชระลึกว่าตัวอย่างชีวิตของนักบวชเอง เป็นการแนะนำคณะอย่างดีกว่าหมด และเป็นการเชื่อเชิญที่ดีที่สุดให้คนมาสมัครเป็นนักบวชด้วย

25. คำเตือนสุดท้าย

สังฆธรรมนูญนี้วางกฎหมายเหล่านี้สำหรับให้คณะนักบวชทั้งหลายทำการปรับปรุง และฟื้นฟู จึงขอให้คณะทั้งหลายสนองตอบการเรียกที่ได้รับจากพระเป็นเจ้า และยินดีทำหน้าที่ของตนในพระศาสนจักรเวลานี้ สภาสังคายนามีความนับถืออย่างสูงต่อการดำเนินชีวิตนักบวชที่ถือพรหมจรรย์ ความยากจนและความเชื่อฟังตามพระฉบับของพระคริสตเจ้าเอง สภาสังคายนา มีความหวังอย่างมากในการแพร่ธรรมของนักบวช ซึ่งจะเป็นที่รู้จักกันหรือไม่ก็ตาม แต่มีประสิทธิภาพเสมอ ดังนั้น ให้นักบวชทั้งหลายมีความเชื่อครบสมบูรณ์ มีความรักต่อพระเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ความรักต่อไม้กางเขน และมีความหวังในสิริโรจนการในภายหน้า แล้วแพร่ข่าวดีเรื่องพระคริสตเจ้าไปทั่วโลก เพื่อให้สักขีพยานของนักบวชจะได้ไปถึงมนุษย์ทั้งปวง เพื่อสิริโรจนการของพระบิดาเจ้าผู้สถิตในสวรรค์ (ดู มธ. ๕ : ๑๖) แล้วนักบวชทั้งหลายจะทวีจำนวนและช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยผลดียิ่งขึ้น อาศัยการเสนออันทรงศักดิ์ของพระนางพรหมจารีมารีย์ มารดาพระเจ้า “ ชีวิตของพระนางเป็นบทสอนแก่ทุกคน “ (นักบุญอัมโบรสิ เรื่องพรหมจรรย์ ๒ , ๒ , ๒๕)

ข้อความแต่ละข้อทั้งสิ้นที่ประกาศไว้ในสังฆธรรมนูญฉบับนี้ บรรดาปีศาจร้ายได้เห็นชอบแล้วทั้งนั้น อาศัยอำนาจของท่านอัครธรรมทูต ซึ่งเราได้มอบจากพระคริสตเจ้า เราพร้อมกับบรรดาปีศาจที่เคารพเหล่านี้ ในพระจิตเจ้า จึงเห็นชอบกำหนดและตราไว้ และสิ่งใดที่สภาสังคายนานี้ได้ตราขึ้น เราก็สั่งให้ประกาศใช้เพื่อเป็นเกียรติแด่พระเป็นเจ้า

กรุงโรม – ที่พระวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 28 ตุลาคม 1965

เรา – เปาโล สังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก